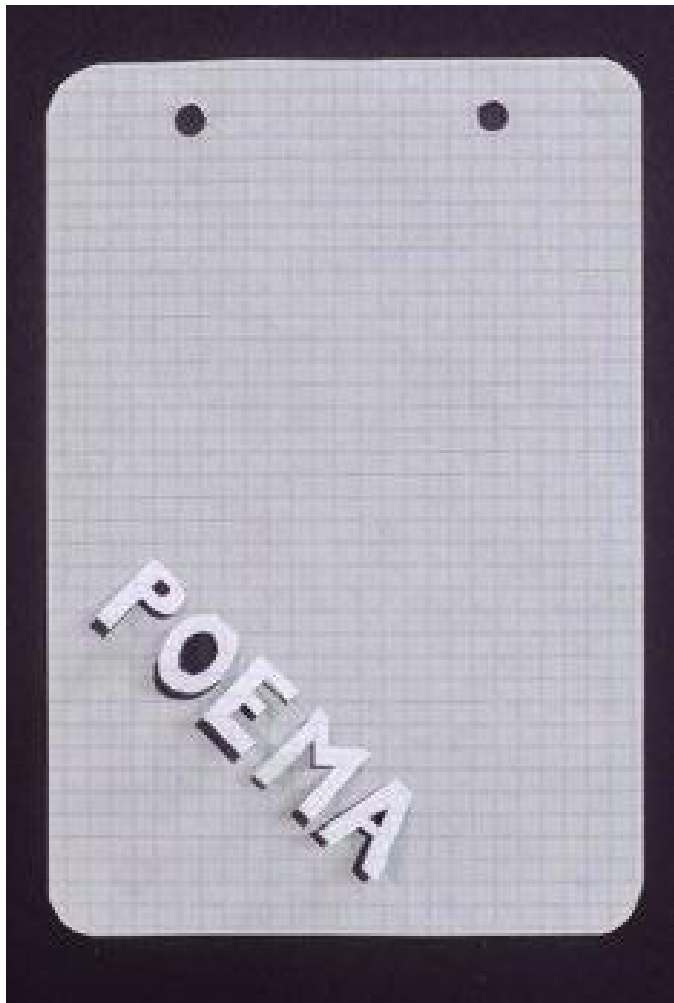

AUTORETRAT. Primitivo Martín va néixer a la Seu d'Urgell el 1954. Aquest és un retrat fet amb llapis de colors del 1981.

FRAGILITAT. Moltes de les seues peces són 'exercicis' elaborats en materials tan delicats com les pàgines d'una llibreta.

La poesia de Primi

EL MUSEU MORERA POSA EN VALOR L'OBRA DE PRIMITIVO MARTÍN, MORT FA QUARANTA ANYS

Per **JAUME BARRULL CASTELLVÍ** / Il·lustracions de **PRIMI MARTÍN**

És impossible saber com hauria evolucionat Primitivo Martín, des del punt de vista artístic, si no hagués mort prematurament el 1983, quan només tenia 29 anys. Des de l'adolescència va demostrar interès per la pintura i finalment va estudiar Belles Arts a Barcelona. Com a jove que busca el seu camí, el Primi (així l'anomenava la gent més propera) va temptejar diferents tècniques, temàtiques i disciplines.

El passat mes de desembre la seua germana, Lúcia Martín, va cedir 41 peces al Museu Morera de Lleida. Per al seu director, Jesús Navarro, "és interessant veure com algunes avantguardes van arribar a influir en artistes lleidatans que fins ara ens havien passat desapercebuts. Joan Brossa va dir, d'en Primi, que les seues obres "eren subtils i més d'una vegada he pensat en elles com un senyal inequívoc de sensibilitat".

POESIA VISUAL. Una de les facetes més interessants de l'artista lleidatà són els poemes visuals que ara són al Morera.

GUERRA

CARTA. En moltes de les seues obres més enigmàtiques juga amb les paraules i el llenguatge, com en aquesta 'carta' elaborada amb barres.

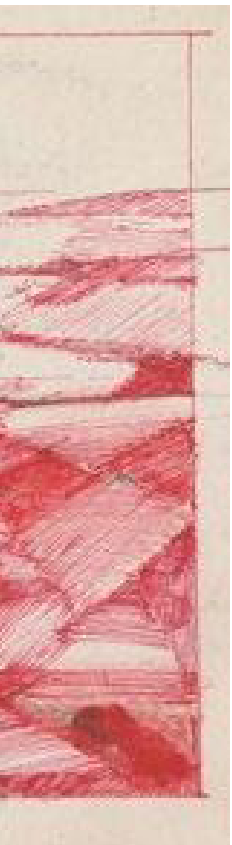

LLIBRETA DE VIATGES. Bona part de la seua obra són retrats dels espais i els paisatges que frequenta. A la part superior, el paisatge de Verdú pintat amb bolígraf vermell.

GEOMETRIA. En algunes obres menors l'artista utilitza els escaires per fer els seus dibuixos figuratius.

DETALL. Primitivo Martín també va experimentar amb el collage, com en aquest detall en el qual juga amb una pintura del Greco i els barrots d'una presó.

EXPERIMENTAL. A finals dels anys setanta i els vuitanta eren molt pocs els artistes lleidatans que van temptejar la poesia visual a banda de Viladot o Cristòfol.

